

myndighedens krav på dækning af udgifter er baseret på særlige lovbestemmelser. Den 10-årige frist foreslås regnet fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringen kan kræves opfyldt, det vil sige udgifternes afholdelse.

Den foreslåede bestemmelser i stk. 3 fraviger dog kun de almindelige forældelsesregler i det omfang, disse medfører en kortere absolut forældelsesfrist.

Der foreslås endelig i stk. 4 en henvisning til lovgivningens almindelige regler om forældelse. Herved henviser bestemmelsen bl.a. til reglerne om afbrydelse af såvel den korte forældelsesfrist som den absolutte forældelsesfrist.

Til kapitel 9

Til § 48

Med bestemmelsen foreslås mulighed for, at miljømyndighederne kan søge afholdte udgifter refunderet af en mulig forurener efter dansk rets almindelige regler om civilretligt erstatningsansvar. Bestemmelsen supplerer således miljømyndighedernes mulighed for dækning af udgifter ved gennemførelsen af selvhjælpshandlinger, jf. lovforslagets § 32, stk. 2, og § 34.

I lyset af direktivets bestemmelser om handlepligter, omkostningsdækning og forældelse, må det imidlertid antages, at myndighederne i første række skal gå frem efter bestemmelserne i dette lovforslag og ikke efter erstatningsretlige regler, herunder miljøskadeerstatningsloven. Dette må så meget desto mere gælde, hvis miljøskadeloven giver myndighederne en bedre dækning.

Til kapitel 10

Til § 49

Efter miljøansvarsdirektivets artikel 13 skal der være adgang til domstolsprøvelse eller administrativ klageadgang til et uafhængig og upartisk organ. På denne baggrund foreslås det, at afgørelser efter de af lovforslagets bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelse af miljøansvarsdirektivet, skal kunne påklages. Påklage kan ske til det nævn, der vil være klageinstans i forhold til en afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter bestemmelser i dette lovforslag, jf. § 2 og bemærkningerne hertil. Dette betyder, at enten Miljøklagenævnet eller Naturklagenævnet vil være klageinstans.

Til § 50

Efter bestemmelsen er det lovens udgangspunkt, at en klage over et påbud eller en afgørelse om sikkerhedsstillelse vil have opsættende virkning. Når der er særlige grunde, vil det kunne bestemmes, at en klage ikke har opsættende virkning. I så fald skal påbuddet eller afgørelsen efterkommes, selvom det er påklaget.

De særlige grunde, der vil kunne begrunde, at et påbud skal efterkommes, selvom det påklages, er tilfælde af meget alvorlig forurening eller skade eller risiko herfor, og hvor en udsættelse af iværksættelsen af de forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger kan indebære, at der indtræder irreversible eller svært reversible skader.

Til § 51

Til stk. 1

Efter bestemmelsen skal klage over afgørelser efter loven sendes til miljøministeren, der videresender klagen og sagens materiale i øvrigt til det relevante klagenævn.

Miljøministeren forventes at delegere sin beføjelse efter bestemmelsen til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Til stk. 2.

Bestemmelsen fastlægger klagefristens længde, 4 uger, og hvordan fristen beregnes. Fristen beregnes fra afgørelsens meddelelse, som er det tidspunkt, hvor meddelelse om afgørelsen er kommet frem til den klageberettigede, dvs. normalt dagen efter afgørelsens datering og overgivelse til postfremsendelse. Det bemærkes, at hvis en afgørelse er annonceret, beregnes fristen fra annonceringen.

Til § 52

Til stk. 1

Efter bestemmelsen skal miljøbeskyttelseslovens § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106 og § 109 finde tilsvarende anvendelse ved Miljøklagenævnets behandling af sager efter bestemmelserne i dette lovforslag. Miljøbeskyttelseslovens § 102, § 104, stk. 1 og 2, § 105, § 106 og § 109 indeholder bestemmelser om nævnets uafhængighed, nævnets sammensætning, krav til formand og dennes stedfortrædere (juridisk embedseksamen), beskikkelse af nævnets medlemmer efter indstilling fra en række erhvervsorganisationer, formandens kompetence på nævnets vegne, nedsættelse af visitationsudvalg, som kan henvise sager til behandling i selve nævnet, samt regler om tilvejebringelse af oplysninger og om besigtigelse.